

Soud nám konečně sňal psí hlavu

Celá léta letoucí – nejméně od přelomu století – jsme byli s Mgr. Evou Nečasovou různými médii a publicisty obviňováni, že nepravdivě hlásáme členství statkáře knížete Hugo Salma z Rájce v nacistických spolcích. Nejvíce v tom vynikal jeden blanenský novinář, zvaný nestor regionálního zpravodajství. Netvrdili jsme to bezdůvodně ani ze zášti. A já osobně, jako pozůstalý po dědečkovi zabitém z podílu gestapa a rájeckého nacisty Tugemanna, jsem zkoumal všechny okolnosti za protektorátu na panství Rájec. Přitom jsem narazil na archivní dokumenty, které naznačovaly registraci pana Hugo Salma v nacistických organizacích. Byly to seznamy uložené v zemském archivu. Tam byl pan Salm zapsán ve fašistickém spolku Nationale sozialistische Reichskrieger Bund – Kriegerkameradschaft a v těch seznamech byl zapsán několikrát. Ale to nebylo vše. Postupně byly dohledány i kopie registračních karet, kde je pan Salm registrován jako člen další organizace Bund Deutscher Osten. Ty fotokopie originálů, které se nedochovaly následkem válečných událostí, má ve svém archivu Ministerstvo vnitra. Ostatně jsou zveřejněny i v knize Mgr. Evy Nečasové, CUI BONO RESTITUCE (II. vyd., Praha 2007), jejíž žalobu právě vyhrála u osvětleného Vrchního soudu v Olomouci. Tam je jak seznam kriegerkamarádů, kde je pan Salm, tak registrační karta tohoto spolku a registrační karta pana Salma ve svazu Bund Deutscher Osten. Konečně je tam též jeho registrace v organizaci Deutsche Arbeitsfront (str. 34, 35, 38, 39 citované knihy). Autorka stati o restituci Salmů mým nálezům v knize věnovala dokonce téměř dvě strany žalované knihy (str. 15 až 17 citované knihy). Zde rozebírá mé nálezy k této věci, kterých napočítala rovnou jedenáct.

Celou věc jsem nedávno podrobně publikoval ve své studii „Závažné omyly a nepravdy Příběhu rodiny Hugo Salm-Reifferscheidta“, kde jsem vyvrátil teze a nepravdy badatelky Dity Jelínkové z Ústavu pro zkoumání dějin totalitních režimů o této věci. Studie vyšla nejdříve laskavostí Křesťanskosociálního hnutí na stránkách Českých národních listů a nyní i na stránkách sborníku Živé hodnoty Masarykova Československa, Brno 2012, jako zvláštní příloha.

Zato obhájci pana Salma si dávali obrovskou práci, aby neustále znevěrohodňovali tyto nálezy. Je to nepřehledná řada publicistických článků od velkých novin, jako je Mlada fronta Dnes, přes regionální deníky a týdeníky, až po některé televizní pořady. Nemělo by význam předvádět tu jejich bibliografii, čtenáři zajisté mnoho takových pamatují sami. Dokonce nedávno běžel v Jihomoravském kraji zpravodajský pořad na ČT 1 pod nepravdivým názvem „Archiválie vyvrátily kolaboraci Hugo Salma“, kde na krátké ploše byly předvedeny téměř samé nepravdy a nesmysly. Co bylo společné všem těmto publicistickým skvostům? Neověřená tvrzení, že prý Hugo Salm nikdy v žádných nacistických organizacích nebyl. Že to nelze seriózně dokázat. Pravdou byl opak. Přitom všem mi některá média – třeba blanenský nestor novinářů anebo brněnský portál pod značkou ip – veřejně nasazovaly jakoby jakousi virtuální „psí hlavu“ neseriózního

pomlouvače cti pana Salma, jenž nemůže dokázat, že Hugo Salm skutečně byl členem těchto fašistických spolků, jak to dnes nazval soud.

Celá záležitost nabyla zásadní obrat po mém odsouzení Krajským soudem v Brně k omluvě za pamětní desku mých příbuzných odbojářů v Doubravici nad Svítavou. Tehdy v letech 2004–2005 jsem jako odsouzený díky možnosti nahlédnout do soudního spisu v obrovské hromadě dokumentů spisu po několika hodinách hledání konečně dohledal zásadní dokument, který jednoznačně potvrzoval členství pana Salma v těchto třech fašistických (nacistických) organizacích. Byl to protokol pěti komisařů vyšetřující komise MNV Rájec z roku 1945, kteří razítkem úřadu čj. a svými pěti podpisy stvrdili nejen údaje o členství pana Salma v organizacích DAF, NSRKB a BDO, ale též uvedli dokonce v případě spolku válečníků NSRKB datum jeho členské přihlášky – 15. listopad 1939, nedlouho po podepsání přihlášky k Říši! A to ještě nebylo vše. Komisaři potvrdili, a to dokonce dvakrát, že pan Salm všem těmto organizacím platil členské příspěvky. A kdo platí členské příspěvky – je pravý člen organizace.

Zdálo by se to jednoduché – případ bude vyřešen? Opět byl pravdou opak. Právnička Salmů neustále tento dokument zpochybňovala nepravdivými tvrzeními typu „Žádná komise a rada nemůže určovat členství“, „Neexistují originální přihlášky“, „Protokol nebyl schválen úřadem“ atd. Toto vše bylo nutno objasnit a postavit na správný základ. Je nutno zdůraznit, že léta trvalo, že jsme se s Mgr. Nečasovou vůbec dozvěděli o existenci tohoto dokumentu – a návazné listiny, které dokládala manipulace kolem případu Hugo Salma v Rájci, aby byl očištěn z kolaborace již v letech 1945–1946! Tyto listiny totiž byly léta zavřeny ve stolech úředníků mimo archivy státu! **Tyto listiny nám oběma nebylo zpočátku vůbec dovoleno ofotografovat pro úřední potřebu a Mgr. Nečasová, která je prvně objevila na blanenském zaniklém úřadě, je mohla vidět ze vzdálenosti asi jeden metr a nebylo dovoleno jí oxeroxovat je! Proto mohla nakonec učinit jen písemný výpisek a nic jiného!** Proto jsem já neměl jako žalovaný možnost ani se před soudem dostat do spisu – jenž putoval mezi různými místy státu – a **dostal jsem se k němu již jen jako odsouzený, kterému byl pro odvolání již nepoužitelný z důvodu ustanovení občanského soudního řádu o pozdní apelaci!** Přesto pro ilustraci byl přiložen do odvolání. Nesměl být ovšem již přijat jako důkaz. Stalo se – a po dlouhých peripetiích trvajících osm let jsem byl odsouzen k omluvě zesnulému a osvobozen od omluvy žalobkyním.

Nyní je třeba poukázat na tvrzení obhájců pana Salma. Ano, přihlášky do nacistických spolků neexistují – ale dnes! Není pravdou, že tak tomu nebylo v minulosti. Jednu skartoval reich na příkaz Hitlera a dvě se nedochovaly pro válečné události. Jak říká nález Ústavního soudu kauzy premonstrátů Jenišovice – „Nedaří-li se nalézt listinu, neznamená to, že neexistovala!“. Právě protokol pěti komisařů to dokazuje. On totiž cituje jiný protokol, který s panem Salmem sepsali tři komisaři při jeho vyšetřování na zámku Rájec, kde byl pan Salm nucent setrvávat v domáci

internaci. Tři komisaři s ním sepsali protokol. Uvedli mimo jiné, že kromě oněch věcí, jež zapsali do dalšího protokolu, pan Sam osobně napsal, že přijímal od říšské správy až 200 000 korun renty! To znamená, že pan Salm nejen musel těmto komisařům podepsat protokol výslechu, ale že sám i psal prohlášení o všech vypovídaných věcech! Tyto listiny ovšem byly navždy zcizeny pro hrubou nedbalost orgánů státu! Dále existovalo album nacistického spolku uložené u nacisty Tugemanna, Salmova vrchního účetního a místostarosty německých občanů Rájce a Jestřebí. (Ten vyznamenal kněžnu za čtyři děti Mutterkreuzem a seděl na svatbě dcery Idy v zámecké kapli – máme jeho foto!! A to Salmové uvádějí, že ho „neznali“.) Toto album, kde pan Salm měl foto s pořadovým číslem 11, k němuž se vážou seznamy válečníků – a dnes se odhaduje jeho sběratelská cena na nejméně 160 000 korun! – bylo rovněž ukradeno. Přitom všechny tyto doklady byly veřejně vystaveny v Rájci na stanici SNB. To doložil další ukradený dokument, který ovšem díky mému trestnímu oznámení a vyšetřování Ministerstva vnitra byl nakonec vrácen zlodějem na místo – I. protokolní kniha zastupitelstva města Rájce za roky 1929 až 1946. Ta doložila nejen existenci protokolu a nevšímavé a odmítavé chování pana Salma k české věci – a naopak zjevné podporování německé věci –, ale i potvrdila jeho členství v německých organizacích, což tam konstatoval předseda vyšetřovací komise Robert Rašovský. Dále protokolní kniha doložila požadavek vyšetřujících komisařů, pánů Rašovského, Skotáka, Plhoně, Komárka a Kleina, aby protokol byl vlepen do protokolní knihy. Toto MNV pro manipulace s hlasováním o návrhu na odsun Salmovy rodiny nesplnil. Ovšem protokol i protokolní kniha jsou stále platným dokladem a nakonec jeho platnost zohlednily i soudy. Proti tvrzením právníčky Salmů.

Proč toto vše uvádím? Abych doložil obludnou nepravdivost tvrzení České televize Brno o neexistenci důkazů pro nacistické spolky pana Salma. **Nastala totiž paradoxní situace. Dokumenty, o nichž Česká televize odvolávající se na jakési anonymy „historiky“, kteří prý měsíce zkoumali knihu a nic nenašli! – tvrdila, že nejsou v protokolní knize, a doslova tvrdila, že protokolní kniha nic takového neobsahuje – tyto dokumenty nyní po drahých letech a po mém odsouzení byly hlasitě čteny u nového soudu Mgr. Nečasové – a byly uznány jako důkaz!**

Sami s Mgr. Nečasovou jsme měli ve své dokumentaci části prováděcích předpisů k dekretům o těchto jmenovaných nacistických organizacích a nechali jsme si již dávno na tyto organizace a členství Hugo Salma v nich vystavit expertizy soudního znalce pana docenta Karla Schelleho, CSc., z Masarykovy univerzity. **Takže jsme byli oprávněně přesvědčeni o pravém členství pana Salma v těchto spolcích – zvláště když toto potvrdil roku 2004 i poslední žijící komisař z Rájce pan Plhoň, který mi vydal na toto potvrzení, jež jsem doložil k soudům a jež bylo dnes u soudu Mgr. Nečasové rovněž přijato jako důkaz.** K tomuto potvrzení se váže jedna folklorní příhoda. Údajně den poté, co jsem je v Rájci získal od svědkyně, jež byla u pana Plhoně, aby mi toto potvrzení přinesla – já sám jako žalovaný jsem pana komisaře nechtěl ovlivnit! – prý přijela do Rájce paní hraběnka a při vystoupení z auta údajně rozčileně volala „Roztrhat, roztrhat!“. Výslovně podotýkám, že toto

nemohu osobně doložit, že toto je zpráva od svědkyně a má jen folklorní hodnotu. Je-li pradáva, pak jen ilustruje celý případ. Pravdou však je, že poté právnička Mgr. Plhoňová z Rájce, vnučka pana Plhoně, po mně telefonicky vymáhala vrácení tohoto potvrzení zpět, což jsem pochopitelně odmítl... Toto je možno i svědecky doložit.

Celý případ členství pana Salma ve třech nacistických (fašistických) spolcích jen ilustruje obrovskou snahu obhájců eliminovat jakékoli důkazy v tomto směru – i za cenu krádeží v Rájci – a to již v dávné minulosti. Doslova vyprat pana knížete jako kolaboranta. Dodnes pro případ chybějí – výslechový protokol pana Salma na zámku ze září 1945, album kriegerkamarádů NSRKB s fotografií pana Salma za 160 000 a konečně opět ukradený prapor rakouských kriegerkamarádů ze zámku pana Salma, zde uchovávaný až do roku 1946, v hodnotě nejméně 250 000. Tyto reálie měly být s péčí řádného hospodáře jako militária uloženy ve fondech Ministerstva obrany. Pro hrubou nedbalost orgánů státu se to nestalo. Proto jsme toto vše zapsali na informační desku ČSBS, která visí vedle pamětních desek v Doubravici na domě odbojářů – mého dědečka a strýce. **Město Rájec tak pro hrubou nedbalost svých orgánů k naší lítosti odbojářů dostalo nezasloužený image „města zlodějen pro rájeckého knížete“.** A to pro pár netrestaných lumpů, kteří poškodili krádežemi pověst města i jeho úřadu. Prý dokonce jméno jednoho lumpa – zloděje protokolních knih, jež byly osm let nedobytné pro soudy, orgány i odbojáře – je známo. Prý se již z Rájce odstěhoval. To však není problém našeho ČSBS. To je problém jiných kompetentů – a jejich hrubé nedbalosti.

Závěr? Případ zatajování dokumentů o členství pana Salma ve třech fašistických spolcích dnes uzavřel nezávislý soud. Ani dovolací orgán již nemůže tato fakta zpochybnit – vzdor případnému jinému řešení osobnostního sporu (třeba i nedejbože udělení nové omluvy!).

Média pak by neměla soustavně vytvářet „mediální paobraz případu“ – jak to krásně nazval redaktor Kulturních novin pan PhDr. Jiří Plocek. Dnes už by v té věci mohla narazit kosa na kámen. Ovšem lež České televize byla definitivně vyvrácena. Zapřené dokumenty hlasitě čtené u soudu promluvily. Avšak zapřené protokoly hovořily ještě v širším kontextu. Promluvily o tom, že pan rájecký kníže byl platícím členem tří fašistických spolků – a to se přičítá dekretům. Promluvily o tom, že kdo byl členem fašistických spolků, nemá nárok na čs. občanství. A konečně dokumentovaly, že komu nebylo uděleno čs. občanství pro členství ve fašistických spolcích, toho potomci nesmějí restituovat. Náš názor odbojářů je – jak říká mytický Poirot – že o žádnou čest kolaboranta nešlo. Podle nás nešlo ani o jeho pravý obraz ve spisech. Podle nás šlo o obrovský mamon – o majetek. České televizi sluší doporučení, že by si měla nejdříve ověřovat fakta a nepodléhat blábolům a nepravdám, aniž vytvářet levitační teorie o neexistenci něčeho, co naopak existuje. Co je dobré image pro různé guru, není dobré image pro zpravodajce veřejnosti. Televize pak dostává image goebbelsinstitute.

Takto po letech našeho veřejného lynčování, po letech mediálního paobrazu osvícený Vrchní soud v Olomouci konečně sňal psí hlavu nejen žalované Mgr.

Nečasové – sňal ji v případě potvrzeného členství rájeckého pána ve fašistických spolcích současně i mně. Malá poznámka nakonec – naši mediální lynčeři to nikdy nepřiznají. Dál budou blábolit nesmysly a lži o nevinném panu knížeti z Rájce, „o přihláškách, koblihách a slunečních skvrnách“, jak to podle klasika povídal další mytický vykladač baron Bedřich Kraus von Zillergut. Až do hořkého konce.

Jiří Jaroš Nickelli, ČSBS Boskovice, ČSOL Brno